

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserte) vprejema upravništvo in ekspedijca v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 188.

V Ljubljani, v petek 18. avgusta 1899.

Letnik XXVII.

Sedaj tako — zanaprej kako?

S Štajerskega.

Človek bi res lahko kar iz kože skočil. Ste-li že slišali pripovedko o Jurčku Siroteju: Kako ga je Karol Ohol brez nikakršnega razloga napal in nabil, a potem tožil in s krivim pričevanjem vteknol v ječo? Vrh ran in škode je bil še zasmehovan. Ali Slovenci res nismo za nič drugega, nego da igramo ulogo Jurčka Siroteja? Prišli so Čehi pogledat naše starodavno mesto Celje — ali je to kaj napačnega? Celjski Slovenci so prav pohlevno svoje brate vsprejeli — ali je to kak greh? Nemci — pardon, nemčurčki so zatulili radi tega, kakor bi jih kdo na meh drl — ali je to pametnemu človeku podobno? Ti renegatje, ki nemški z večine še znajo ne — pripoveduje se n. pr. na glas okrog, da so nekatere, ko so »zmagoslavili«, njih voditelji še ven vrgli, méneč, da so slovenski vohuni, ker so siromaški, ne znajoč prav nič nemški, morali govoriti mej seboj slovenski — ti renegatje so hruli in rjuli, psikali in lajali, da nobena divja zver ne tako — ali je to spodobno in razumno? Ti »olikanci« so, kedar so imeli količkaj prilike, naskakovali Slovence z debelimi palicami, bombardirali jih neprestano s kamenjem — ali je to dobro delo? Redarji so se javno z njimi bratili, dopuščaje jim vse, kar koli se jim je zahtelo, a iskaje z bistrim okom najmanjšega povodčka, da bi priprli Slovence, če se je napaden branil — ali je to pravično? Mestni starejšine so se sami sebi smejali in si zadovoljno méli roke, da to razgrajstvo tako »vrlo« brani »nemškost« celjskega mesta — ali je to kam podobno?

Uverjeni smo bili: sedaj pokne že davno prenapeta struna, mestno redarstvo se podržavi,

uvidelo bo vse, kar ima oči v državi, s kakimi ljudmi imamo opraviti — toda ne, mi smo krivi! Zakaj vender? Ali zato, ker se nismo dali brez brani potolči? Če bi bili hoteli, ali ne bi bili dobili lahko v kratkih urah na stotine krepkih kmetijskih mladcev, ki bi bili brez težave strli razsajajočo druhal v prah? In sedaj smo krivi mi, da se je kalil mir! Ali nésta ona dva Slovenca, ki sta streljala in več ali menj ranila, ali nésta šla mirno domov? Ali nésta, ko jih je napala cela vzdvižana tolpa z debelimi gorjačami, ali nésta večkrat opozorila, naj jih pusté zmirom, da pojdetá svojo pot? In če sta, v največje nevarnosti za svoje življenje, s strelom v sili se branila, ali moremo kaj zato, da je tekla kri? Kri ne nemška, ampak renegatska; saj že imena Poljanec itd. kažejo, kaki čudni »Nemci« da so to. Toda mi smo krivi! Zaradi tega se razderi večina! Mi Štajerci pravimo: Če se razbije, mi se ne bomo jokali. Mi némamo prav ničesar izgubiti. Godilo se nam ni še nikoli slabeje nego sedaj. Slabejše ne more priti. Ne ugovarjaj mi s celjskoj »slovenskoj« »gimnazijoj«! Taka, kakršna je, ni vredna naše tlake. Mi smo malone brezpravni. Nečem nikomur nič podtikati, a dejstvo je, da mi štajerski Slovenci némamo nikakršnega zaupanja več. Zakaj nas glavarstvo ni branilo? Zakaj ni izposlovalo in dalo povelja nepristranskim orožnikom, da bi vzdrževalo red? Kako vse drugo lice bi bilo s tem dobilo pustolovno divjanje! Slovenci so tega večkrat prosili — zakaj se ni zgódiło?

Toda mi smo krivi: mi smo »menjvredni«, zakaj se torej v svojej oholosti nismo dali krotko v milost in nemilost »večvrednih« odpadnikov?

Res, iz kože bi človek skočil. Kaj pa je Celje? Mnogo — preveč pravih ali posili nemških uradnikov, dva ali trije privandrani Nemci,

precej radovoljno in še več zastrašeno odpadniških »Nemcev« poleg trdnega števila Slovencev — to ti je slavno celjsko mesto. In vsi, kar jih je, živé od slovenskih okoličanov. Če teh več ne bi bilo v njih prodajalnice, morali jih bodo zapreti in iti s trebuhom za kruhom drugam. Ne moreš se prečuditi golobjej pohlevnosti slovenske, da se ne naveliča bogatiti take ljudi, a tudi ne prečuditi tem Celjanom, da se ne plašé, da se ob takem početji vender prej ali slej morajo odpreti oči okoličanom, da jih prej ali slej ob takem morajo spraviti ob kruh.

Ljud naš je nezadovoljen. Če bi morali naši poslanci stopiti v opozicijo, vsprjel jih bode naš narod z zmagoslavjem, kakršnega še néso doživeli. Vladnjáčili so že nad dvajset let zastonj — kot vladnjáki néso dosegli nič, menj doseči tudi kot protivnjáki ne morejo. A za narodno probujo in zadrúžbo bi bilo to nova zdrava sapa.

Toda zakrivali smo pri tem nekaj tudi Slovence. Zakaj néso tisti, ki so ves hrušč in trušč gledali in videli in hitro zvedeli za vse, zakaj néso to razznani v svet, zakaj néso priobčili resnično poročilo takoj zlasti v nemške, nam več ali menj prijazne liste? Morali so prinašati po wolfovskih sovražnih nam novinah, in to jim je vzburilo kri. »Vaterland« n. pr. se je v začetku prav vrlo vel: dolgo časa je zatrjeval: »tako pišejo nasprotniki; da čujemo še, kaj porekó slovenska poročila.« A ker jih le ni bilo in ni bilo, udal se je vsaj kolikor toliko tudi on nasprotnim vestém: Qui tacet, consentire videtur. Denar, ki se bil izdal za tiste brzojavke, bil bi krasno naložen. Tudi domači listi so bili malo obveščeni. Tako ne sme biti nikedar več. Treba se je, zlasti za take slučaje, dobro organizirati. Zato še spet jedenkrat nasvetavam, kar sem po raznih krajih raznim ljudem

LISTEK.

Učena basen.

(Angleški spisal Mark Twain.)

(Dalje.)

»Z mrzličastim zanimanjem smo ukazali primesti naše staro znanstveno poročilo, da se prepričamo, ali soglaša njegov opis človeka s fosilijami, ki stojé pred nami. Profesor Gozdna Uš nam je je prebral na glas s svojim čudnim, po plesnjivem dišečim glasom: „Za časa naših očetov je hodil še človek po zemlji, kakor vemo iz sporočil. Bil je izvanredno veliko bitje, ogrnjeno s kožo, ki je od njega visela in ki je imela včasih jedno, včasih tudi po več barv, in katero je po poljubnosti tudi vrgel od sebe; ako je to storil, se je videlo, da je imel zadnje noge oborožene s kratkimi kremplji, kakor krt, samo da so nekoliko širji, na prednjih nogah pa je imel čudovito vitke in dolge prste, mnogo bolj čudne, nego so žabji, tudi ti so bili oboroženi s širokimi kremplji, s katerimi je kopal po zemlji in si iskal hrane. Na glavi je imel nekaj puh, kakor ga ima podgana, samo nekoliko daljšega, in pa kljun, s katerim je vohal svojo hrano. Kadar ga je ovladalo veselje, mu je tekla voda iz očí, in če ga je kaj

bolelo ali če je bil žalosten, je kazal to s strašnim, peklenskim krikom, katerega poslušati je bilo posebno grozovito in vsakdo bi mu privoščil, da naj bi počil in poginil ter končal svoje trpljenje. Če sta se dva človeka srečala, sta jela oba vpiti, kakor: Hav, hav, hav — presneto, presneto! in še kaj družega, ki je bilo temu več ali manj podobno, — vsled česar so menili naši pesniki, da sta govorila, toda pesniki so vedno pripravljeni, da pograbiyo precej prvo neumnost, to ve vsakdo. Včasih podi to bitje z veliko palico okoli, katero drži pred lice in piha iz nje ogenj in dim, pri čemer nastane nakrat peklensk hrušč in spektakel, ki prestraši njegov plen do smrti, potem ga pograbi s svojimi kremplji in odide z njim v svoje stanovanje — uprav peklensko vesel.“

»Ta opis, kojega so nam ostavili naši predniki, so čudovito potrjevale in podkrepile fosilije, kar bomo takoj videli.

»Jeden izvod, z napisom »Kapitan Kidd«, smo natančno pregledali.

»Na glavi in deloma tudi po obrazu je bilo nekako krzno, kakor pri konjskih repih. Z velikim trudom smo odstranili kožo, na kar smo opazili, da je bilo njegovo telo iz bele, polirane, popolnoma okamenele tkanine. Slama, katero je bil jedel pred toliko in toliko stoletji, je bila še vedno

neprebavljena v njegovem telesu, celó v njegovih nogah.

»Okoli teh fosilij so ležale stvari, ki nimajo za lajika sicer nobenega pomena, znanstvenim očem pa so odkrile cel svet razodetja. Razkrile so skrivnosti davno minolih časov. Ti beli spomeniki so nam povedali, kedaj je človek živel in kakšne so bile njegove navade. Kajti tu poleg človeka so ležali dokazi, da je bil živel v najzgodnejših perijodah stvarjenja in da je bil sovrstnik z drugimi nizkimi organizmi, ki so pripadali onim pozabljenim časom. Bil je tukaj fosilni nautilus, ki je plul po predpotopnih morjih; tam so bila okostja mastodona, ichthyosaura, medveda brlogarja, orjaškega slona. Tu smo videli tudi ogljene kosti nekaterih izumrlih živalij kakor tudi nekaj mladičev človeške vrste, počez prere-zanih; iz tega smo spoznali, da je bil kostni mozeg po človeškem okusu prava delikatesa. Jasno je bilo, da je človek pobral mozeg iz kostij, kajti poznali se niso nikjer živalski zobje — čeprav se je Govnobrbec usiljeval, češ, da nobena žival ne pusti s svojimi zobmi kakega sledu na kosteh. Tu smo imeli tudi dokaze, da je imel človek nedoločne, nizke pojme o umetnosti; to dejstvo smo namreč spoznali iz gotovih stvari, ki so bile zaznamovane z besedami, katere se ne

dem že tolikrat predlagal in podpiral z neovrženimi razlogi: osnuj se, vsaj ob takih priložnostih, slovenska dopisovalnica; kamor pridi vsak takoj povedat, kar vidi in vé važnega; a ta dopisovalnica razberi in sestavi vso stvarino in razpošlji takoj vsem imenitnejšim novinam našim in drugojezičnim prijaznim. Celo inozemskim listom bi bilo včasih dobro poročati. Če bi se bilo to zgodilo, bil bi vtis celjskega razgrajstva do konca drug — za nas dober, in utegnil bi trajno za nas dobro vplivati. Probudimo se, mislimo in delajmo trezno in razumno — Errando discamus!

Zajedniška domovina.

Razna so sredstva, s katerimi skušajo sovražniki Slovanstva, da si ga podvržejo svoji oblasti; posebno se to rado godi v onih državah, kjer Slovani žive pomešani z drugimi narodnostimi. Kaj vse niso počeli in kaj še vedno delajo Nemci in Mažari, samo da zatró vsako slovansko samostalnost. Po njihovem mnenju mora ostati Slovan podložen, vključ v proglašeni ravnopravnosti in vključ vsem ustavnim zakonom, po katerih so zagotovljene vsem državljanom enake pravice. Avstrijski Nemci so proglasili Slovane za manjvredne nego so oni, a na Ogerskem odrekajo Mažari drugim narodnostim vsako pravico do obstanka ter jih s silo tlačijo pod mažarski jarem. Slovaki, Rusi, Srbi in Rumuni morajo zginiti in vsi morajo postati Mažari, če hočejo sploh živeti na Ogerskem ter biti slobodni (!) ogerski državljani, kajti dokler ostanejo pri svoji narodnosti, jih morejo Mažari smatrati le kot svoje helote in protivnike mažarske države. Težja je Mažarom s Hrvati. Dokler morejo doma uporabiti tudi najostrejša sredstva proti Slovanom in Rumunom, se to ne da tako lahko na Hrvatskem, ker te vendar le brani autonomija njihova. Zato treba kršiti to autonomijo, kjer se le da, in dati očutiti ogersko državno moč po onih oddelkih ogerske vlade, katerih delovanje sega tudi na Hrvatsko. V tem pogledu so Mažari storili Hrvatom že velikih krivic, o katerih pa nočejo nič slišati, če se radi tega toži od hrvatske strani. Mažari odgovarjajo, da gre vse to na račun »zajedniške domovine«, katera mora biti seveda le mažarska. Tej zajedniškej domovini se mora vse žrtvovati, pa so tudi Hrvati dolžni, da se za njo žrtvujejo, saj je tudi Hrvatska del Ogerske. Ta nauk o zajedniškej domovini se pri Mažarih ponavlja od dne do dne in sicer brez razlike od vseh mažarskih strank in njihovega časopisja. Vsi poznajo le Ogersko kot zajedniško domovino, v katerej mora tudi Hrvatska zginiti. In vendar so Mažari tukaj na čisto krivem potu. Ko bi oni poznali, ali recimo, ko bi hoteli poznati ogersko-hrvatsko pogodbo iz leta 1868., ne bi smeli niti mogli govoriti o zajedniškej domovini, kajti po tej pogodbi je priznana le neka skupnost državna, nikakor pa ne državno zajedništvo ogersko. Hrvatska je po tej pogodbi samostalna, ker ima

dadó prevesti, kakor: kremene sekire, kameniti noži, kamenite pušice in kostni okraski pračloveka. Nekateri reči so bile podobne surovo obdelanemu orožju iz kremenca, nekaj tacega orožja je bilo še-le napol zgotovljenega, in zraven je ležal kos neke tanke, gibke tvarine, na čemer je bilo napisano (prevesti se tudi ne dá): »Jona, ako nočete, da Vas zapodimo iz muzeja, delajte odslej orožje iz pračasov bolj skrbno — poslednje, ki ste je napravili, ne more preslepiti niti učenega starega vseučilišnega profesorja. In zapomnite si, da so živalice, katere ste izrezali v hosti za okraske, vse prelepe za pračloveka, ki hoče ljudi za nos voditi. — Vaznum, ravnatelj«.

»Za pokopališčem je ležal velik kup pepela, kar nam pove, da je imel človek po pogrebi vselej pojedino — kako bi prišel sicer pepel sem? — in ki nam je dalje dokazal, da je človek veroval na Boga in neumrljivost svoje duše — sicer bi bile te ceremonije nepotrebne. S kratkimi besedami: Mi smo mnenja, da je imel človek svoj književni jezik. Vemo, da je v resnici nekdanj živl in da ni le mitičen stvor; tudi vemo, da je bil sovrstnik z medvedom brlogarjem, mestodonom in drugimi izumrlimi živalimi, — da je poslednje kuhal in jedel, ravno tako tudi lastne mlade, dalje, da je nosil neobdelano orožje in je nekoliko razumel tudi o umetnosti, in slednjič, da je veroval v neumrljivost duše. (Dalje prih.)

svojo autonomijo in tudi svojstvo državne samostalnosti, saj ima po dogovoru državnem svoj določen državni teritorij, na katerem živi samostalen političen narod hrvatski. Vse to je po nagodbi tako jasno, da o tem sploh ne bi trebalo razpravljati, ko ne bi Mažare gnali oni poznati »furor magyarius« dalje čez meje prave Ogerske in si prilastoval dežele, ki ne morejo biti nikdar mažarske. Mažari so seveda uporabili vsa sredstva, da razširijo meje svoje Ogerski brez obzira na ustavne pravice narodov, in celo tudi hrvatskega. Da pokrijejo to svoje nepravilno delo, poslali so v boj tudi svoje učenjake (!), posebno zgodovinarje, katerim je bila prva zadača, da pokažejo Mažarom hrvatsko prošlost na čisto krivem temelju, da so namreč Hrvatsko osvojili Mažari že pod Arpadoviči, in da je ostala od tega časa le kot pokrajina ogerska, kot mažarske županije. Te nazore so širili po mažarskih časopisih in celo šolskih knjigah, tako da so dandanes v tem pogledu vsi Mažari istega mnenja, ter se jim ne da dokazati protivno resnično stališče hrvatskih zgodovinarjev. Prišli so zdaj že tako daleč, da Hrvate proglašujejo za prave Mažare tudi v narodopisnem pogledu. Tako ima seveda tudi nazor o zajedniškej domovini vse Mažare na svoji strani ter najtreznejši mažarski politiki mislijo v tem pogledu enako z najradikalnejšimi. In celo milostljivi hočejo biti Mažari Hrvatom, če se oklenejo brez odpora te zajedniške domovine. Ogerska bi potem tudi v gmotnem pogledu hotela kaj več storiti za Hrvatsko. S tem tedaj javno priznavajo, da so Hrvatsko do zdaj zanemarjali, in da mislijo to tudi v prihodnje, če se Hrvati ne predajo milosti in nemilosti Ogerske. Toda kaj takega Hrvati ne morejo storiti, če hočejo veljati tudi še za naprej kot samostalen in neodvisen narod. Čim bi hrvatski narod priznal zajedniško domovino, kakor jo Mažari razumevajo, bili bi enaki Slovakom, Srbom, Rumunom in drugim ogerskim nemažarskim narodom, ter bi bilo potem i Mažarom lažje gonobiti jih po svoji volji. Hvala Bogu, da se to zdaj ne more nič več zgoditi, kajti hrvatski narod je tako probujen, da vsa takšna vabila svojega neiskrenega soseda odbija z največjo odločnostjo. Saj vsak Hrvat dobro vé, da mu je prava domovina le Hrvatska, kakor Mažaru Ogerska, ki preneha na Dravi. Hrvat ne sili čez Dravo, a ravno tako naj ostane doma tudi Mažar, pa gleda, da pridobi za-se Hrvata s točnim izvrševanjem omenjene nagodbe. Hrvat more biti Mažaru le zaveznik, in sicer dober zaveznik, če se njegove pravice ne zatirajo in če misli biti Ogerska pravična vsem zahtevam hrvatskim, ki temeljijo na državnem dogovoru, sklenjenem l. 1868. V protivnem slučaju se mora borba med obema narodoma nadaljevati, a ni dvoma, da mora v tej borbi zmagati Hrvat, saj ga brani oni državni temeljni zakon, ki ga je priznal tudi Mažar. Ali ravno to se zdi Mažaru nekaj nemogočega, pustiti Hrvat u njegovo ustavo in samostalnost. Čim preje bi ga rad spravil pod sebe, kajti on dobro vé, da je ravno Hrvatska največja zapreka, da ne more mažarska ideja čez Savo na Balkan. On vé, če tudi se tolikokrat ponorčuje z veliko Hrvatsko po svojih časopisih, da je hrvatska ideja med Dravo in Jadranskim morjem ter daleč doli po Balkanu jača nego mažarska, in da mora zmagati le prva, ker je naravna. To draži mažarske državnike ter jih sili, da s tolikim naporom in toliko naglostjo silijo naprej z idejo zajedniške domovine, katera bi se imela razširiti ne samo čez Dravo nego tudi čez Savo in katera bi morala dobiti veliki mažarski obliž. Toda to je in ostane nemogoče, kajti hrvatski narod si ne da oteti svojih pravic, a še manje svoje lepe domovine.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Parlamentarna večina in Slovenci.

Pred nekaj dnevi smo poročali, da je vodstvo katoliške ljudske stranke zapretilo, da bo stranka morala za vselej ločiti se od svojih dosedanjih zaveznikov v večini, ako bi se še nadalje ponavljali dogodki, kakoršen je bil oni v Celju. Mi smo takoj takrat dostavili, da se da izjava imenovane stranke sicer povsem opravičiti z ozirom na ljuto gonjo, ki jo uprizarjajo nemški liberalci proti nji in ji skušajo omajati vse temelje mej prebivalstvom, toda neprijetno pa je morala dirniti ysa-

kega Slovence izjava stranke, da se sicer vedno rada poteguje za poštene zahteve Slovanov, da pa v tem slučaju ne more molčati. Pojasnilo se jim je tudi s slovenske strani, da Slovenci na Štajerskem in specijelno v Celju ne zahtevajo nič drugega, nego svoje zajamčene pravice. Sedaj se je pa oglasil nekdo izmed Slovencev z dopisom iz Celja v »Vaterlandu« ter odgovarja na grožnjo v »Linzer Volksblattu«, da bo namreč katoliška ljudska stranka izstopila iz večine. Celjski dopisnik piše: »Verujte mi, da ves slovenski narod z največjo hladnokrvnostjo vsprejema to vest? Zakaj? Ker nima s tem prav ničesar izgubiti. V resnici se nam ne godi slabše (govorim brez pretiravanja in to je najgloblje prepričanje celega naroda) in nič bolj nismo stiskani, kakor pred dvajsetimi leti. Ravno vsled tega je hotela konservativna stranka že večkrat izstopiti iz večine, in ko bi bila to storila, tedaj, pišem s premislekom, tedaj bi jo bil pozdravil ves narod kakor še nikdar poprej. In rebus sic stantibus bo morala kmalu izstopiti: vedno je močnejše gibanje proti »hlapčevstvu« naših poslancev. Manjka le še vodje, ki bi se postavil temu gibanju na čelo. Posebno poslancem ne bo mogoče glasovati za sladkorni davek.« Potem dopisnik opisuje resnične dogodke povodom zadnjih nemirov. — Dopisnik je pač dobro označil težavno stališče slovenskih državnih poslancev in pa javno mnenje posebno obmejnih Slovencev. — Dunajska židinja seveda ne veruje dopisnikovim besedam, češ, kolikokrat so že Slovenci pretili z izstopom, a še vedno se trdno oklepajo večine. »N. Fr. Presse« meni, da se hoče s tem samo fruktificirati celjske dogodke za slovenske postulate, ki ali že čakajo rešitve ali pa se prično reševati polagoma v primernem trenutku. — Židovski list misli toraj, da bodo Slovenci še nadalje molčeli prenašali krivice, ki se godé slovenskemu narodu od vseh poklicanih in nepoklicanih faktorjev. Vsaka sila do vremena!

»Slovo Polakie« o celjskih izgredih. Vse drugače nego oficijozni krakovski »Czas« piše o zadnjih dogodkih v Celju zgoraj imenovani list, kar je tembolj čudno, ker je dosedaj to glasilo nekako simpatizovalo z opozicijo. Piše namreč mej drugim: Celjski dogodki morajo vsakega civilizovanega človeka, v prvi vrsti pa vsakega Nemca oblit z rudečico, kajti Nemci so se hudo pregrešili s svojo brutalnostjo in nasilnostjo. V mestu, ki šteje poleg dveh tretjin Nemcev jedno tretjino Slovencev in leži na Spod. Štajerskem, kjer je Slovencev nad 60 odstotkov, v takem mestu je slovenska narodna manifestacija popolno opravičena, seveda tako dolgo, dokler se ne nastopa agresivno in ne žali čutov drugih narodnosti, o čemer v tem slučaju ne moremo govoriti. Slovenci so bili toraj opravičeni prirediti narodno slavnost, opravičeni k tej povabiti Čehe ter jih prisrčno pozdraviti in vsprejeti. Nemci bi te slavnosti ne smeli motiti, pač pa bi bili lahko pri drugi priliki priredili svojo slavnost. Mesto tega smo pa bili priča nasilnega in brutalnega postopanja Nemcev, ki so si prizadevali onemogočiti in razbiti vso slavnost, kar je seveda povzročilo nemire in krvave izgrede.

Česko-nemško spravno vprašanje. Razni češki listi se te dni zopet obširneje pečajo s tem vprašanjem. Iz krogov parlamentarne večine objavlja praška »Politik« v tem oziru daljši odstavek, kateremu povzamemo sledeče: Dopisnik je prišel do zaključka, da z ozirom na to, da nemška opozicija nikakor noče sodelovati pri zakonodaji, ne preostaja ničesar drugega nego pogajanje. Pogajati se je treba mej posamnimi desničskimi in opozicijskimi strankami, pa tudi z vlado, ki mora tukaj resno nastopiti kot tretja stranka. Potem pravi dopisnik nadalje: Samo sprememba v sistemu in vladi ne bo prav nič koristila, ker bi se rogoviljenje pričelo z nova. Spremeniti treba ustavo, posamne narodnosti in nje zastopniki morajo pokazati vso svojo veljavo in moč, potem je mogoče računati na kak pozitiven uspeh. Seveda se ta uspeh ne bo dosegel na mah, ampak polagoma, toda z vstrajnostjo gotovo.

Kritika v Srbiji je Milana in njegove zveste oprode zelo neprijetno iznenadila, ker ves svet ve, da je nujna posledica njegovega trinoškega postopanja. Da bi odvalil od sebe vsak sum, poroča Milan po svojih glasilih, da sta odstopila ministri Lozanić in Andanović samo radi bolehnosti. Take izjave pa seveda ne pomagajo dokaj, ker je

vsakemu znano, da ta dva moža morda še nikdar nista bila tako zdrava kakor ravno sedaj. Nasprotno je pa res, da nista hotela prevzeti odgovornosti za Milanovo počenje. Pokazala sta vsaj nekoliko značaja. Tem bolj zvesta mu bo pa narodna skupščina, ki si bo prislužila časten naslov »policijske skupščine«. Njena naloga v sedanjem izrednem zasedanju bo obstala samo v tem, da bo najstrožje obsodila »napad«, »zaroto« in radikalce, izrazila kralju in Milanu popolno udanost ter odobrila vse vladne korake. Poskrbelo se bo tudi za neobhodno potrebni drobiž. S tem bo popravljeno vse, kar je morda zakrivil kak »zarotnik« in kriza ter napad bota blagodejno vplivala na »srečno« Milanovo deželo.

Nemtri v Turčiji, o katerih poročajo razni listi, sicer še niso izbruhnili, vendar pa je vsak čas pričakovati večjega odpora in sicer v armadi sami. Tu so strune do skrajnosti napete in to samo radi tega, ker ne dobiva nihče postavne plače. Že poldrugo leto vojaštvo ni videlo nobenega vladnega denarja, poleg tega pa tudi ne potrebne obleke in celo hrane si morajo iskati pri zasebnikih. Vsled tega je velika večina zapretila, da si bo poiskala plačo tam, kjer jo bo našla. V najnevarnejem delu turške družbe toraj vre in revolucija ni več daleč, ako se kmalu temeljito ne spremene skrajno zanemarjene razmere. Vlada seveda skuša prikriti nevarnost, a je že prepozno.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. avgusta.

(V proslavo cesarjevega rojstvenega dne) je danes presvetli knez in škof slovesno daroval v stolnici sv. mašo, katere so se udeležili načelniki raznih civilnih in vojaških oblastev ter mnogo družega občinstva. Mej sv. mašo so vojaki streljali pred cerkvijo in topovi na Gradu. Tem povodom je dež. predsednik ekselencen baron Hein sinoči v novem vladnem poslopju priredil slovesno večerjo, h kateri so bili povabljeni knez in škof, stolni prost in stolni dekan, ter razni drugi dostojanstveniki. V nedeljo ob 1/2. uri se udeleži veteranski kor sv. maše v cerkvi sv. Jakoba.

(Presvetli cesar) se je zahvalil družbi sv. Cirila in Metoda za udanostno izjavo povodom velike skupščine na Vrhniki.

(Umrli) je v Konjicah vpokojeni nadučitelj Peter Kapun. Rodil se je l. 1828. v Velikovecu na Koroškem, učiteljeval 51 let, okoli 30 let samo v Konjicah. — V Trstu je včeraj umrl večletni odbornik »Del. pod. društva« Josip Volarič, doma iz Trnovega pri Kobaridu, star 34 let.

(Terorizem podlosti) se mora imenovati pisanje »Naroda« o učiteljskih duhovnih vajah. Odvrtni hoče učitelje od njih s tem, da zasmejuje one učitelje, ki so se jih udeležili zadnjič, in jim podtika slabe namene. Piše namreč: »Udeležili so se bili takratnih duhovnih vaj samo oni starejši tovariši, ki jih ni bila spametovala stara doba konkordatne šole, doba mežnarstva, doba trde sužnosti, učitelji, kojih izobrazba ne presega mehanike srednjega katekizma, ki ne poznajo stanovskega ponosa in ljubezni do svojega poklica. Udeležili so se duhovnih vaj tudi nekateri mlajši učitelji, ki so hoteli prav hitro splezati kviško po klerikalni lestvici. In res poznam učitelja, ki prizna sam, da so mu edino duhovne vaje pripomogle do dobre službe v lepem kraju. Grdo nekoligijalno sredstvo!« — O škofu piše, da hoče vpreči učitelje v »klerikalno galejo«. Duhovnih vaj se udeležiti imenuje glasilo Malovrhovo »pljuvati v svojo lastno skledo!« »Radovedni smo, koliko in kakih kalinov bo ujel (škof) na te najnovejše jezuitske limanice.« »Prevzvišeni naj pripelje najprej svoje podivjane duhovne sobrate na pravo pot, in še le potem naj pride gospod Bonaventura s kako »fliko« vabit učiteljstvo v ljubljanski lemenat.« »Narod« sklepa, da naj bo škof zadovoljen z mežnarji — »zavednih učiteljev v Ljubljano ne bo«. — Mi le to odgovorjamo: Sramota bi bila za slovensko učiteljstvo, ako bi se dalo terorizirati takim ljudem, ki jih na tak način hočejo odvrtni od duhovnih vaj! Učitelji, ki se udeležujejo duhovnih vaj, so najboljši in najizvrstnejši možje svojega stanu, kar se pa o onih, ki tako pišejo, ne more reči. Malovrhovih dušnih bratcev k duhovnim vajam ne bo, to vemo, mi pa vabimo kršćanske učitelje, ki so toliko inteligentni

in odločni, da zaničujejo terorizem liberalne podlosti.

(Biskup Strossmayer) se je v sredo vrnil iz rogaške Slatine v Zagreb ter včeraj odpotoval v Djakovo.

(Kolesar ponesrečil.) Včeraj popoldne se je odpeljal v družbi dveh tovarišev 20letni sin Avgust Sever, sin tukajšnjega mizarja Severja, s kolesom na Bled, da si ogledajo razsvetljava jezera, ki jo je priredil sinoči po vsakoletni navadi poseben odbor v proslavo cesarjevega rojstnega dne. Ker je bila svitla noč, odpeljali so se omenjeni trije kolesarji po razsvetljavi domov, hoteč biti danes zjutraj doma. Toda nesreča je hotela drugače. Na velikem klancu na potu proti Brezju je zadel Sever ob obcestni kamen, se prevrnil s kolesa ter padel tako nesrečno ob kamen, da je bil hipoma mrtev. Tovariša sta dogodek takoj naznanila nesrečnim starišem ter obvestila oblastvene organe. Danes zjutraj je prišla komisija na lice mesta.

(Strelna vaje) bodo imeli brambovski bataljoni dne 30. t. m. popoldne ali 31. t. m. popoldne v bistrski občini pri Kamniku.

(Barako), v kateri so bili po potresu uradi dež. vlade, je kupila kranjska industrijska družba ter jo na Jesenicah priredi za delavska stanovanja.

(Ljubljanska c. kr. poštna filijala) za šentjakobski okraj se je včeraj preselila s Starega trga v prenovljeni stiški dvorec, kjer je v pritličju dobila jako lepe in svitile prostore.

(V Konjicah) se je minuli torek vršila otvoritev čitalnice. Pri tej priliki so konjiški »Nemci« prodajali svojo omiko po vzgledu celjskih bratov. Občinski zastop je sklenil, da se morajo vse krčme zapreti že ob 10. uri zvečer z ozirom na veliko razburjenost mej Nemci a la Wesenschegg, Lauritsch itd. V istini so nemškutarčki napali s kamenjem slovenske goste in ste bili ranjeni dve osebi. »Tagespost« seveda v svoji poštenosti pripoveduje, da so Slovenci napadli Nemce.

(§ 14 in italijansko vsenčilišče.) Neki »italijanski dijak« se je spustil v glavnem glasilu tržaške garibaldinske mularije na politiko in modruje tako-le: Ker je vlada s pomočjo mogočnega paragrafa 14. izdala že nekaj naredeb, s katerimi niso zadovoljni narodi Avstrije, zakaj bi s pomočjo tega paragrafa ne prišla tudi na pomoč zatiranim in preziranim v tej državni polovici. Taki zatiranci smo gotovo mi avstrijski Italijani. Mi v avstrijskem parlamentu nimamo nobene zaslombe, kajti ondi vladajo samo kristjani in Slovani. Dožnost vlade bi toraj bila, da nam uresniči nekaj naših zahtev potom § 14. In te zahteve bi bile v prvi vrsti te, da ustanovi za italijanske dijake, ki se zgublajo po univerzah v Gradcu in Inomostu, samostojni italijanski zavod v Trstu in da tako dokaže, da hoče biti pravična vsem. — Omenjenemu »italijanskemu dijaku« je toraj jako na poti sedanja večina, ker obstoji iz — kristjanov in Slovanov in ne pričakuje od teh pomoči za svojo »velepravično« stvar ital. vseučilišča v Trstu. Tega »dijaka« menda do pičice zadenemo, ako rečemo, da je kakov garibaldinski žid, kateremu ne smrdi samo slovanstvo, marveč tudi — krščanstvo. Ta »dijak« pa nam tudi s svojo lamentacijo pové, kako učilišče naj bi bilo tista zaželjena italijanska univerza v Trstu. Ta zavod naj bi bil toraj zbirališče brezverstva in gnezdo garibaldinsko-židovske zarote na nevarni tržaški postojanki. Da takim pobožnim željam tržaških židov ne more ustreči sedanja večina, je pač samo ob sebi umevno.

(Politično društvo »Edinost«) napravi javen shod v Barkovljah pri Trstu v nedeljo 20. t. m. Vspored: 1. nagovor predsednikov, 2. naše razmere in naše želje, 3. kmetijske družbe po okoli in vlada, 4. slučajnosti. Shod bode v »Narodnem domu« popoldne po blagoslovu.

(Nemška nestrpnost.) Ob zadnjem romanju v Marijino Celje je prišlo nekaj slovenskih romarjev v neko gostilno, kjer zahtevajo jedi in pijače. Gostilničarka jim postreže. Kar pride njen mož v sobo in zgrabi ga jeza, ko zagleda slovenske romarje. Žena je morala bežati iz sobe pred razkačenim dedcem. — V Ptujju so imeli Nemci minolo nedeljo neko veselico. Polni vinskih duhov so šli nekateri razgrajati pred slovenske hiše. Pobili so šipe »Nar. doma«, udrli v hišo Plojevo ter pred hišami, koder stanujejo Slovenci, skovikali kakor čuki.

(Kdo izziva?) Nemci nameravajo prihodnji mesec v Celju prirediti veliko skupščino družbe »Südmark«. Ob tej priliki vabijo nemške burše, da pridejo hajlat v Celje.

(Shod) bode prihodnjo nedeljo pri Sv. Trojici v Slov. goricah v Mlinaričevi gostilni ob 4. uri popoldne. Govorili bodo štirje govorniki, mej njimi poslanec Žičkar o političnem položaju in I. Kač o kmetijskih zadrugah.

(Iz Javerja) nad Litijo se nam poroča, da je minoli torek popoldne ondi poslanec dr. Žitnik poročal o delovanju dež. zbora kranjskega. Volivci so pazljivo poslušali stvarno poročilo o dež. gospodarstvu ter mu izrazili zaupanje.

(Iz Črnomlja) nam piše blagorodna gospa Kupljenova, da je onih 10 gld. 30 kr., katere smo izkazali mej darovi za družbo sv. Cirila in Metoda, nabrala mej gosti povodom nove maše č. g. L. Kohlbesena.

(Obrotniško zadrugo) snujejo v Novem mestu. Dotična pravila je vlada že potrdila.

(Tržaška »Edinost«) se malce huduje, da je naš tržaški dopisnik nekako milostno sodil tržaškega župana javno delovanje, ter pravi, da Dompieri istotako sovraži Slovence, kakor jih sovražijo mestna gospoda. »Edinost« naj pa tudi blagohotno uvažuje, kar je trdil mej drugim naš poročevalec, da namreč župan Dompieri toliko prezira in zatira Slovence le bolj po pritisku progresovske klike. Sicer pa mi nimamo najmanjšega povoda, da bi zagovarjali tržaškega župana in njegove oprode. Nikar ne iščite dlake v jajcu!

(C. kr. trgovinsko ministerstvo) poroča trgovski zbornici, da se je po poročilu konzulata v Galatz-u proglasila ondota tvrdka S. Schitzes, lesni trgovec, falitnim. Zglasilni rok traja do 26. avgusta t. l., likvidacijski narok vršil se bo 31. avg. t. l.

(Slavni Piran) je brez občinskega zastopa. Imeli so sejo. Načelnik vstane in izjavi, da odloži svojo čast, ker ne uživa splošnega zaupanja somoščanov. Za njim so se oglasili še drugi mestni očetje ter se odpovedali svoji časti. Jeden sam se je nerad ločil od svojega častnega sedeža. Konečno izjavi župan, da takoj naznani odstop obč. odbora vladi in dež. odboru.

(Isterski deželni odbor) razpisuje sedem deželnih ustanov za visokošolce, gimnazijce in slušatelje na mornarski šoli v Lošinju. Za te ustanove smejo sicer prositi tudi hrvatski dijaki, a dež. odbor jih odda le Italijanom.

* * *

(Občinske volitve v Dalmaciji) sicer še niso končane, a že danes se more sklepati, da dobé pravaši 17 občin, pravaši in narodnjaki skupaj 12, Srbi 11, italijanaši eno, a ostale narodna stranka sama ali z italijanaši, kakor v Visu in Makarski.

(Hrvatske naselbine v južni Ameriki.) Andrija Jurčič, trgovski poslovođa v Punta Arenas (na jugu chilenske republike) poroča v »Hrv. Trgovcu«, da je ondi okoli 1000 Hrvatov. Poleg te naselbine sta še dve, jedna v Iquique, druga v Antafagosta. Vsaka šteje do 1500 dalmatinskih Hrvatov, ki so večinoma ugledni trgovci in obrtniki. V Argentini je še več Hrvatov, le da so bolj raztreseni po deželi. Največ jih je v mestu Buenos Aires, okoli 6000, ki so večinoma težaki. Samo avstro-ogerski konzul Mihanović, najbogatejši lastnik brodov v južni Ameriki, ima na svojih parobrodih nad 300 Dalmatincev. V Tandilu je v tamošnjih kamenolomih do 400 primorskih Hrvatov. Tudi v Uruguayu in peruanski republiki je več Hrvatov.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: Slavno upravništvo »Slovenca« zbirko 6 gld. — Briska podružnica v Biljani na Goriškem 30 gld. — Č. g. o. Konrad Stazinski pri Sv. Trojici pri Ptujju nabral 5 gld. 30 kr. — Podružnica na Premu po č. g. župniku Križaju 5 gld. — G. Gregor Pikel, trgovec v Postojini, 14 gld. 40 kr. — Podružnica v Podgradu po gospodu blagajniku Jos. Volku 22 gld. — Č. gosp. Mih. Barbo, župnik na Trebelnem, 50 kr. — Šentjakobsko trnovska ženska podružnica v Ljubljani 300 gld. pokroviteljnine iz veseljskih dohodkov. — Podružnica v Selcih 14 gld. — G. dr. Ivan Glaser nabral pri neki veseli družbi v Činžati 5 gld. 30 kr. — Gosp. dr. Alojzij Kokalj, pravni praktikant na Dunaju, 2 gld. — G. Anton Gnus, nadučitelj na Dolu, 3 gld. 25 kr. kot dar šolskih igralcev za solo na Muti. — Slavna hranilnica in

posojilnica v Cerknem na Goriškem 10 gld. — Gospa Mici dr. Maroltova na Vrhniki 100 gld. pokroviteljnine za trg Vrhniki. — Podružnica v Novem Mestu 116 gld. — 5 gld., nabranih v Krajčkovu »Peter-Vaterno« na Slemenih. — C. g. L. Gantar, dekan na Vrhniki, 5 gld. — Gosp. profesor Žnidaršič iz Sarajeva 1 gld. — Gospod J. Rabar, ravnatelj gimnazije v Oseku, 1 gld. — Slavno upravnništvo »Slov. Lista« 4 gld. 60 kr. — Podružnica za Lehen 14 gld. 79 kr. — Podružnica za Rojan 90 gld. 41 kr. — Slava darovalcem!

Anton Koblar,
provizorični blagajnik družbe sv. Cirila in Metoda.

Telefonska in brzojavna poročila

Velikovec, 18. avgusta. Gospodarska zadruga v Sinčavesi dobila je od vlade 2000 goldinarjev podpore.

Dunaj, 18. avgusta. Povodom cesarjevega rojstvenega dne je bila danes na »Schmelzu« vojaška parada, kateri so prisostvovali nadvojvode Franc Ferdinand, Rainer, Oton in Ferdinand Karol, nadalje vojni minister, generali in velika množica občinstva. Vojaški škof Belopotocki je služil sveto mašo na prostem. — V mestu so bile v vseh cerkvah slovesne službe božje.

Dunaj, 18. avgusta. Grof Thun se odpelje v Lšl in bode jutri od cesarja vsprejet v avdijenci. Ogerski ministerski predsednik pride v torek na Dunaj in pojde potem k cesarju.

Dunaj, 18. avgusta. Prihodnji ponedeljek se finančni minister dr. Kaizl odpelje v Prago, da se posvetuje s češkimi poslanci.

Dunaj, 18. avgusta. Nemški državni kancler knez Hohenlohe se 26. t. m. vrne v Aussee, kjer ga obišče grof Goluchowski.

Praga, 18. avgusta. Včeraj so se vrnili češki akademiki brez vsacega vsprejema, ker ura prihoda ni bila znana. »Radikalni listy« vsled tega napadajo mladočeško stranko.

Brno, 18. avgusta. Dne 24. septembra se vrši shod avstrijskih soc. demokratov.

Berolin, 18. avgusta. V včerajšnji seji poslanske zbornice se je odločila dolgotrajna bitka glede kanalske predloge. Pred pričetkom glasovanja je finančni minister Miquel še jedenkrat rotil zbornico, naj vsprejme vladno predlogo. Glede posledic, ki bi jih imela odklonitev, je izjavil minister, da vlada še ni storila nikakega sklepa, vedeti pa mora zbornica, da pripisuje vlada zelo veliko važnost tej odločitvi. Pri glasovanju so bili odklonjeni z 228 proti 126 glasovom spremeni-jevalni predlogi in je zbornica pričela s tretjim branjem. Vsprejeta sta bila tudi prva dva odstavka in je s tem vladna zmaga zagotovljena. Konečno glasovanje se vrši v današnji seji.

Rim, 18. avgusta. Več italijanskih poslancev je pri včerajšnjem posvetovanju sklenilo pozvati vladu, naj skliče parlament k izrednemu zasedanju.

Rennes, 18. avgusta. Tekom včerajšnje razprave sta bila zaslišana mej drugimi tudi

Roget in Bertulus. Poslednji, prvi preiskovalni sodnik, je govoril za Dreyfusa, mej tem ko je Roget dokazoval, da pisem razun Dreyfusa ni mogel nihče ponarediti.

Rennes, 18. avgusta. Napadovalec Laborijevega so po dolgotrajnem zasledovanju danes prijeli in se imenuje Glord. Pri zaslišanju je brez ovinkov obstal, da je napadel Laborija, katerega je hotel usmrtiti. — S tem se je pokazala neosnovanost židovskih listov, ki so danes poročali, da so našli napadnika mrtvega v neki vodi.

Rennes, 18. avgusta. Drugi Dreyfusov zagovornik Demange je prejel anonimno pismo, v katerem se mu preti z napadom.

Pariz, 18. avgusta. »Figaro« objavlja brzojavko avstro-ogerskega vojaškega atašeeja v Parizu, polkovnika Schneiderja, ki trdi, da je pismo, o katerem sta govorila priči generala Mercier in Roget in ga njemu podmetala, povsem ponarejeno.

Oporto, 18. avgusta. Kuga se je jela vedno bolj širiti. Poleg dosedaj obolelih so danes zopet trije novi slučaji, jedna oseba je umrla. Dva španska zdravnika sta dospela sem.

Umrli so:

16. avgusta. Marija Gole, delavca žena, 48 let, Vodmat št. 96, kron protin.

17. avgusta. Marija Oblak, črevljarka hči, 5 mesecev, Vegove ulice 12, črevesni katar.

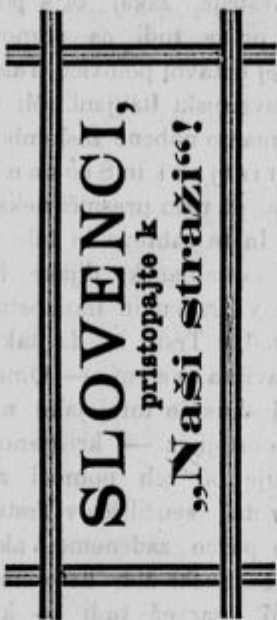
Cena žitu na dunajski borzi

dné 17. avgusta 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za jesen	gl.	8.52	do gl.	8.54
» » pomlad	»	8.82	» »	8.83
Rž za jesen	»	6.97	» »	6.98
» » pomlad	»	7.20	» »	7.22
Turšica za sept.-okt.	»	4.97	» »	4.99
» » maj-junij	»	5.07	» »	5.09
Oves za jesen	»	5.55	» »	5.57
» » pomlad	»	5.79	» »	5.81

St. 9120.

Meteorologično poročilo.						
Višina nad morjem 806.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.						
Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
17	9. zvečer	734.2	20.3	sl. jug	jasno	0.0
18	7. jutraj	734.6	16.1	sr. svzh.	oblačno	
	2 popol.	735.7	18.3	sr. jvzh.	«	
Srednja včerajšnja temperatura 21.9°, normale: 18.7°.						

Brunolein, izvrstno sredstvo za ohranitev lesovja, preprečuje gnilobo, oprbljost itd. Za trgovce pohištva, mizarje in zasebnike ima v zalogi trdka **BRATA EBERL** v Ljubljani, Franciskanske ulice. Vnanja naročila proti povzetju. 228 15 11-4

Oddati je več
služb za trgovske pomočnike

Kjé, izvé se pri upravnistvu »Slovenca«.

V najem se daje
gostilna
in
prodajalna

z mešaním blagom pri papirnici na Vevčah. — Več o tem se zvé pismeno ali ustno pri lastniku **Franco Lipah-u** v Dobrunji št. 67 pri Ljubljani, pošta Spodnja Hrušica. 689 2-1

Spretnega stenografa

za slovenski in nemški jezik sprejme pod ugodnimi pogoji v svojo pisarno

dr. Matej Pretner,

advokat v Trstu.

677 3-2

682 3-1

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje

službo okrožnega zdravnika v Krškem.

S to službo združena je letna plača 600 gld. Eventualno dobiva dotični okrožni zdravnik tudi še nagrado 500 gld. za opravljanje službe v krški bolnici.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje podpisnemu dežel-nemu odboru

do 10. septembra t. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvršenja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo pa se bo le na take prosilce, kateri so najmanj že dve leti službovali v kaki bolnici.

Od dež. odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 17. avgusta 1899.

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2 %.
Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 18. avgusta.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 15 »
Avstrijska zlata renta 4%	118 » 30 »
Avstrijska kronska renta 4% 200 kron	100 » 20 »
Ogerska zlata renta 4%	118 » 20 »
Ogerska kronska renta 4% 200	96 » 40 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	908 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	387 » 50 »
London vista	120 » 65 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 92 1/2 »
30 mark	11 » 77 »
30 frankov (napoleonidor)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 40 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dné 17. avgusta.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 75 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 » — »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	128 » 80 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 » 60 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » 90 »
Prijoritete obveznice državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	164 » 75 »
» » južne železnice 5%	120 » — »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. — kr
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 90 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3190	— » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	436 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	74 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	276 » 50 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	178 » 50 »
Papirnih rubljev 100	126 » 87 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zrupe pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulanična izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l. Strobelsasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti
v naloženih glavnih.